

Πλωμαρίτικα

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΚΩΔΙΚΟΣ: 211566 ΖΗΝΩΝΟΣ 29- 31, Τ.Κ. 10437 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. FAX: 210 5233735 - www.plomarion.com

ΑΝΤΙΝΑΥΟΙ

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΛΩΜΑΡΙΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ 'ΒΕΝΙΑΜΙΝ Ο ΛΕΣΒΙΟΣ'

ΕΤΟΣ 37ο - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 244

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2014

Πλωμαρίτικοι ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Τρίμηνη περιοδική έκδοση

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΛΩΜΑΡΙΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «ΒΕΝΙΑΜΙΝ Ο ΛΕΣΒΙΟΣ»

Ζήνωνος 29-31 Αθήνα • Τ. Κ. 10437 • Τηλ.-Fax: 210 5233735

Εκδότης-Διευθυντής: Μαρία Κανελλοπούλου, Πρόεδρος Δ.Σ.

Τηλ.: 210 2810919 Κιν.: 6936180768

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Κανελλοπούλου Μαρία - Πρόεδρος, Μπούκη Μυρσίνη - Αντιπρόεδρος,
Ευαγγελία Βελούτσου - Γεν. Γραμματέας, Χαλδέζος Κων/νος - Ταμίας,
Μουτζούρης Νικόλαος - Βοηθός Ταμίας, Ηρακλέους Ευγενία - Βοηθός Γεν. Γραμματέα,
Θεοδωροπούλου Υπαπαντή - Έφορος Δ. Σχέσεων, Ανδρόνικος Νικόλαος - Μέλος

Συνεργάτες

π. Ευστράτιος Μανωλέλλης, Αντώνης Ανδριώτης, Αμφιρίτη Καζάζη-Καπερώνη
Ε. Καλδής, Κλεάνθη, Νίκος Λαγουμίδης.

- Τα κείμενα απηχούν τις θέσεις των συντακτών και όχι του Συλλόγου.
- Ανυπόγραφα κείμενα δε δημοσιεύονται.
- Κείμενα και φωτογραφίες που στέλνονται προς δημοσίευση δεν επιστρέφονται.
- Το εξώφυλλο φιλοτεχνήθηκε από το συγχωριανό μας γραφίστα Γιώργο Νικ. Μουτζούρη.

Οι “Πλωμαρίτικοι ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ”

στηρίζονται σε εμένα.

Θα καταθέτω την συνδρομή μου

στο λογαριασμό ΕΤΕ

080/296044-39

Επισκεφθείτε μας για να ενημερώνεστε για το Πλωμάρι και για μας

www.plomarion.com & www.plomaricity.gr

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση - εκτύπωση

- επιμέλεια - διεκπεραίωση έκδοσης

Εκδόσεις Γραφικές Τέχνες

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον Τ.Κ. 13121

Τηλ.: 210 2619003 FAX: 210 2619696

e-mail: karpouzi@otenet.gr

Οι φετινές Αποκριές

του Στρατή (Τάκη) Ψαρρά

Προσπαθήσαμε να συγγιορτάσουμε, να πούμε το έρι-πάλι μαζί, Παλιουχωριανοί, Μπουριανοί τσι Πλουμαρίτις, αλλά δεν κατορθώθηκε. Κυρίως, αργήσαμε να ξεκινήσουμε από τη μια, οπότε αίθουσα δε βρίσκονταν και από την άλλη η επιλογή της ημερομηνίας δεν μπόρεσε να εξυπηρετήσει τις επιθυμίες και των τριών μας.

Το έρι-πάλι λοιπόν οι Πλωμαρίτες το είπαν στις 23 Φεβρουαρίου, πάλι στην αίθουσα του Συνδέσμου τους, στη Ζήνωνος, οι Μποριανοί στις 2 Μαρτίου, στην ταβέρνα “το Σπίτι” στο Περιστέρι και οι Παλιοχωριανοί στις 9 Μαρτίου, στην ταβέρνα “Πλακιώτισσα” στην Πλάκα.

Οι συγκεντρώσεις για το αποκριάτικό μας ξεφάντωμα, όπως κάθε χρόνο, είχαν επιτυχία. Το ούζο, το κρασί, οι μπύρες, μαζί με τους μεζέδες και τη μουσική, ζωντάνευαν το κέφι, τα τραγούδια και το χορό.

Στη Ζήνωνος η αίθουσα σχεδόν γέμισε. Γευστικοί μεζέδες ετοιμάστηκαν από κυρίες του Δ.Σ., που συμπληρώθηκαν από γειτονική ψησταριά. Οι εναλλασσόμενες μουσικές επιλογές του πάντα παρόντα και ακούραστου **Γιάννη Μαλή**, μαζί με τη μυρουδιά του γλυκάνισου και τη χιονάτη ασπράδα του ούζου Βαρβαγιάννη έκαναν ολονών τα πόδια “να μυρμηδούν” και την πίστα του χορού να διεκδικεί το αδιαχώρητο. Κάποια στιγμή, κάπου στα μισά της διασκέδασης, οργανώθηκε ο πυρήνας για το έρι-πάλι. **Ανδρόνικος, Μουτζούρης, Μπελάς, Ψαρράς** (ο γράφων), μαζί με την αγέραστη κι ακούραστη, πάντα παρούσα, **Πέρσα Μιχαλέλλη**. Συναγερμός και χαμός. Όλοι μαζί, όλους τους στίχους, χωρίς μουσική. Το αναβιώσαμε συνεχίζοντας να το τραγουδούμε με τον μακρόσυρτο χαρακτηριστικό Πλωμαρίτικο σκοπό, που διαφέρει απ’ αυτόν που τραγουδιέται στα Κυκλαδονήσια και σε Πλωμαριτοχωριά.

Αργά τ’ απόγευμα, ευχόμενοι και του χρόνου, ένας-ένας, παρέες-παρέες πήραν το δρόμο της επιστροφής στη ρουτίνα.

Η ταβέρνα “το Σπίτι” στο Περιστέρι, από την ενάτη βραδινή άρχισε να γεμίζει. Οι Μποριανοί παρόντες, μαζί με φίλους. Ευκαιρία ν’ ανταμώσουν, να ξαναθυμηθούν τα πάτρια, να συνδιασκεδάσουν Αποκριάτικα.

Τα ούζα, το κρασάκι, οι μπύρες, οι μεζέδες, πήγαιναν κι έρχονταν. Λεπτό προς λεπτό όλοι άρχισαν “να κάνουν κεφάλι”, με την ταβέρνα σχεδόν στο αδιαχώρητο.

Ο **Κώστας Καλδέλλης** με τους μουσικούς της παρέας του γέμιζαν την ατμόσφαιρα

με τις Λεσβιακές νότες. Τα ξύλα, τα δικά μας ζεϊμπέκικα, οι καρσιλαμάδες μας, η απτάλκους, το σαν τα μάρμαρα της Πόλης κι άλλα δεν άφηναν κανένα καθήμενο. Ανάμεσα σ' όλα αυτά και το έρι-πάλι σε ρυθμούς συρτού. Εδώ ήταν που έγινε χαμός.

Το ξεφάντωμα συνεχίστηκε μέχρι και τις μεταμεσονύχτιες ώρες, οπότε με το “καλό ξημέρωμα”, “και του χρόνου”, “Καλή Σαρακοστή” τελείωσε και για φέτος το Μποριανό έρι-πάλι.

Κοντά στο σταθμό ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ του Μετρό είναι η ταβέρνα “Πλακιώτισσα”. Οι Παλιοχωριανοί, μαζί με τους γνωστούς τους και φίλους, γύρω στις δυο μετά το μεσημέρι, πήραν τις θέσεις τους. Στα τραπέζια τους περίμεναν τα ούζα και τα κρασιά. Αργότερα ήρθαν και μπίρες, γι' αυτούς που ήθελαν πιο ελαφρύ ποτό.

Ο **Τιμολής Παντελέλλης** και η Ναξιώτικη μουσική κομπανία των **Κορρέδων** πλαισίωναν το Αποκριάτικο Παλιοχωριανό ξεφάντωμα, που για ώρες κράτησε με τραγούδια και χορούς. Με τους χορεύοντες τα συρτά μας και τους παρόμοιους Ναξιώτικους και Ικαριώτικους ρυθμούς χόρευε και ο, από την Αγία Παρασκευή του νησιού μας, Υπουργός Δικαιοσύνης, που με τη γυναίκα του ήταν καλεσμένοι κι ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση.

Μέχρι τις τελευταίες απογευματινές ώρες, οπότε το γλέντι σιγά-σιγά έφτανε προς το τέλος του, διήρκεσαν, με τη συνοδεία της μουσικής, τα τραγούδια και οι γνωστοί χοροί μας. Έτσι, κάθε φορά επιβεβαιώνεται πως χωρίς τα ζεϊμπέκικά μας, τους καρσιλαμάδες μας και τα ξύλα, “τα ξλαρέλια” γλέντι δικό μας δε νοείται. Όπως δε νοούνται βέβαια και Αποκριές χωρίς το έρι-πάλι. Γι' αυτό μόλις έπιασε το ρυθμό του η μουσική κι ακούστηκε το “Ήθελα να 'ρθω το βράδυ...” όλοι άρχισαν να τραγουδούν και να χορεύουν, μέχρι που ήρθε η ώρα για τα “Και του χρόνου” και “Καλή Σαρακοστή”.

Εύχομαι κι ελπίζω ότι τις Αποκριές του 2015, αφού όλοι θα είμαστε γεροί και χαρούμενοι, μαζί και οι τρεις μας θα τραγουδήσουμε και θα χορέψουμε το έρι-πάλι. Φτάνει, από πολύ νωρίς, πριν ακόμη βγει το 2014 να βρούμε τη συνισταμένη μας. Που θα πει, με συνεργασιμότητα, με πρόθεση κι επιδίωξη να κατακτήσουμε το στόχο, ώστε, με άνεση, να βρούμε αίθουσα για μεσημεριανή ώρα, για τρακόσια, ίσως και παραπάνω, άτομα και κοντά σε σταθμό του Μετρό. Έτσι άφοβα θα μπορέσουμε να πιούμε και να χορέψουμε αφού δε θα χρειαστεί να οδηγήσουμε επιστρέφοντας τ' απόγεμα στα σπίτια μας.

Καλή Σαρακοστή και Καλό Πάσχα.

Βλέποντας θυμόμαστε

Με την επιμέλεια του εκδότη Στρατή (Τάκη) Ψαρρά

1963. Δημήτρης Φρατζόγλος, ο γνωστός “Μητσάκος”. Πίσω του, στο ύψος του κεφαλιού του, το μηχανουργείο του, που τώρα είναι μεγαλύτερο, η ταμπέλα γράφει “**ο Μητσάκος**” και το συνεχίζει ο εγγονός του **Παναγιώτης**, γιός του γιού του **Νίκου**.

Σήμερα, εκεί που ο **Μητσάκος** στέκεται, περνά ο παραλιακός δρόμος, είναι τα δένδρα αλμυρίκια και μπροστά του η πλατειούλα της λεγόμενης μαρίνας.

Πάνω από το μηχανουργείο από αριστερά προς δεξιά φαίνονται τα σπίτια, της πρώην Ηγουμένης του Αγίου Ραφαήλ **Ευγενίας**, **Ρηνούλας** κατά κόσμον, **Κλειδαρά**, της **Αλκμήνης Αρβανίτη**, μητέρας του **Σιδερή** (ούζο Αρβανίτη), το πατρικό του αδερφού μου **Παναγιώτη** και δικό μου, με το αναρριχώμενο φυτό, του **Μιχάλη** και της **Αφρούλας** (τα δύο), κληρονόμων **Παναγιώτη (Μπάνη) Μαλλιάρου** και της **Ιωάννας Καλδέλλη**. Κάτω από το σπίτι της και δεξιά είναι τώρα το Bar Camelot.

Ευχαριστούμε το **Μιχάλη**, γιο του **Μητσάκου**, που ζει στο Σίδνεϋ, στην Αυστραλία, που μας ταξίδεψε μισό αιώνα πίσω. Γεια σου **Μιχάλη** και πάλι καλή αντάμωση.

ΟΙ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΙ ΜΑΣ

Στη μακρινή Αυστραλία, όπως και στον υπόλοιπο κόσμο, ο Ελληνισμός καλά κρατεί. Ανάμεσά του και οι Πλωμαρίτες είναι παρόντες. Συμμετέχουν και δραστηριοποιούνται και στην ομογενειακή και στη Μυτιληναϊκή και στην Πλωμαρίτικη Κοινότητα.

Οι φωτογραφίες που έστειλε ο **Δούκας (Λούης) Τραντάλης**, όπως μας γράφει, είναι από ένα χορό που κάθε χρόνο κάνει ο **Γιάννης Σπανέλης**. Χορό του ελληνικού Ραδιοφωνικού Σταθμού της Αυστραλίας (The Greek Radio Station of Australia) στο Σίδνεϋ. Βλέπουμε λοιπόν γύρω από τα No 23 και No 27 τραπέζια και τους **Γιάννη Σπανέλη**, **Μανώλη Κουτσουραδή**, **Δούκα Τραντάλη**, **Δούκα (Λούη) Τραντάλη**, **Σαράντο Ζαλούμη**, **Μιχάλη Φρατζόγλο** και **Κυριάκο Παπαπέτρο**, με τις γυναίκες τους.

Δεν είναι όμως μόνο οι φωτογραφίες. Η εβδομαδιαία ελληνική εφημερίδα της Ομογένειας, ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΣ, του Σαββάτου 20 Ιουλίου 2013, που έστειλε ο **Γιάννης Σπανέλης**, ανάμεσα στα πολλά εντυπωσιακά που δημοσιεύει για την Ελλάδα και για την Αυστραλία, έχει φωτορεπορτάζ από χορό των Μυτιληνίων.

Αφήνουμε να μιλήσουν οι εικόνες.

Η πιο εντυπωσιακή όμως είδηση είναι η βράβευση μιας κοπέλας, που μιλά τα ελληνικά φαρσί, που έγινε στο δίγλωσσο βιβλιοπωλείο του Χέρλστον Παρκ, Ο λόγος.

Της **Κατερίνας Χίτσκοκ**, που ούτε Εγγλέζα είναι ούτε Ελληνίδα. Είναι μισή Αυστραλέζα και μισή Σκωτσέζα. Ήρθε πρώτη στο μάθημα των ελληνικών στο Όπεν Χάι Σκούλ. Και συνεχίζει το ρεπορτάζ ανάμεσα στ' άλλα. "Ούτε το καλύτερο ελληνόπουλο δεν το έχω ακούσει με τέτοια προφορά, παλμό και ψυχή και μια πρωτόγνωρη αγάπη για τα ελληνικά. Ήταν μια πολύ συγκινητική ομιλία, είδα πολλούς ακροατές να δακρύζουν... για τη γλώσσα που την ξεχνάνε... για την πατρίδα που την ξεχνάνε... άλλοι επειδή έβλεπαν ένα παιδάκι ξένο να μιλά τα ελληνικά τέλεια και τα δικά μας, τα εγγόνια, τα παιδιά, οι νύφες και οι γαμπροί να ντρέπονται να πουν ελληνικά ακόμα και το καλημέρα. (Ωραία τα καταφέραμε οι Ελληναράδες)".

Δείτε το φωτογραφικό στιγμιότυπο. Ήταν Κυριακή 14 Ιουλίου 2013.

Η βράβευση έγινε από τους **Ελένη Ελευτερίας** και **Χάρη Φαντάκη** (ΑΧΕΠΑ). "Η αίθουσα του φιλόξενου βιβλιοπωλείου γέμισε Ελλάδα και χειροκροτήματα".

Συνεχίζοντας παραθέτουμε, γιατί αξίζει και μας είναι πρωτόγνωρο, ένα απόσπασμα από την ομιλία της **Κατερίνας Χίτσκοκ**. "Αφιερώνω το βραβείο σε όλους αυτούς που συνέβαλαν να μάθω τόσο καλά τα ελληνικά. Πρωτίστως ήθελα να ευχαριστήσω τους γονείς μου γιατί είναι το στήριγμά μου σε όλη αυτή την προσπάθεια. Την καθηγήτριά μου, την κυρία **Δήμητρα Πόλη**, τη δασκάλα μου, κυρία **Μαρία Μάρκου** και την καθηγήτρια, **Μαρίνα Νοταρά**. Είναι ευχαρίστηση και τιμή για μένα να μαθαίνω την ελληνική γλώσσα, η οποία είναι μια μοναδική, πανέμορφη και πολύτιμη γλώσσα, ένα κομμάτι ζωντανής ιστορίας. Συνεχίζω τα ελληνικά στο Πανεπιστήμιο και τα χρήματα του βραβείου θα τα χρησιμοποιήσω για να ταξιδέψω στην Ελλάδα, στο τέλος του χρόνου για πρώτη φορά, για να βελτιώσω τα ελληνικά μου".

Είθε να ήρθες στην Ελλάδα. Μπράβο Κατερίνα. Μακάρι να σε ζηλέψουν και να γίνεις παράδειγμα προς μίμηση.

Γράψε στο περιοδικό μας στην Ελληνική και την Αγγλική γλώσσα ό,τι θέλεις και στείλε το στο e-mail: karpouzi@otenet.gr

Στρατής (Τάκης) Ψαρράς

ΠΛΩΜΑΡΙ, ΑΝΟΧΥΡΩΤΗ ΠΟΛΗ

Αναμφισβήτητα, το Πλωμάρι είναι ο τόπος που έχουν κράτος και εξουσία ο φασισμός και η αсуδοσία. Εδώ τα πάντα επιτρέπονται. Βαριέσαι να περπατήσεις μέχρι το σκουπιδοτενεκέ; Πετάς τη σακούλα στο δρόμο. Γουστάρεις να το παίξεις κουτσαβάκι; Καβαλάρεις το όχημα κι όποιον πάρει ο χάρος. Έχεις το σύμπλεγμα της αναγνωρισιμότητας; Αφαιρείς την εξάτμιση και προκαλείς σκόπιμη ηχορρύπανση. Μπορείς να παραβιάζεις μονόδρομους και πεζόδρομους, καθότι στο Πλωμάρι τα σήματα της Τροχαίας έχουν καθαρά διακοσμητικό χαρακτήρα. Μπορείς ακόμα να στήσεις

εν ζωή τον χάλκινο ανδριάντα σου στον περίβολο του Αγίου Ιωάννου ή να αποκλείσεις με κιγκλιδώματα τον αυλόγυρο του Αγίου Νικολάου ή με τα μεγάφωνα της Αγίας Παρασκευής να επιβάλλεις την ακρόαση της θείας λειτουργίας σε πιστούς και άπιστους.

Στον ατέλειωτο κατάλογο ασυδοσίας και παρανομίας εξέχουσα θέση κατέχει η καταπάτηση δημοτικών χώρων, χόμπυ παραδοσιακό και ιδιαίτερος επωφελές. Επί δεκαετίες και εξ αιτίας της αδιαφορίας ή και ανοχής της εκάστοτε Δημοτικής αρχής, ολόκληρα σοκάκια έχουν περιέλθει στην ιδιοκτησία πονηρών περιοίκων. Η διαδικασία είναι απλή. Το φύτεμα μιας λεμονιάς στο δρόμο ή το χτίσιμο ενός παρτεριού δίπλα στην εξώπορτα. Τα στραβά μάτια των αρμοδίων αρκούν για την επιτυχία του εγχειρήματος.

Η καταπάτηση δημοτικών χώρων όμως, δεν περιορίζεται στα σοκάκια. Επεκτείνεται και στους οδικούς άξονες με το χτίσιμο ...ιδιωτικών πεζοδρομίων. Ένα τέτοιο ξεφύτρωσε πρόσφατα σε νευραλγικό σημείο αμέσως μετά το γεφύρι του Ξιδιά προκαλώντας περαιτέρω στένωση στον ήδη στενό και με επικίνδυνη στροφή δρόμο.

Δημήτρης Γ. Καζάζης
Πλωμάρι, 15-12-2013

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΛΩΜΑΡΙ ΣΤΟ ΝΑΔΙΡ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ

Το Πλωμάρι από τον Καλλικράτη κι εντεύθεν, στερείται έστω και Αντιδημάρχου. Πέρασαν μέχρι τώρα 4-5 διορισθέντες από το Δήμο Λέσβου Αντιδήμαρχοι και μέσα σε ορισμένους μήνες παραιτείτο ο καθένας τους. Πέρασαν ο **Στ. Πολίτης**, ο **Δ. Μουτζούρης**, ο **Κ. Φραγκόπουλος**, ο **Προκόπης Γυμνάγος** τώρα και σε δύο Δήμους και μια φορά την εβδομάδα, όπως λένε οι Πλωμαρίτες, δεν μπορούσες να τον δεις.

Το Πλωμάρι δεν ζητά εύσημα για τους αγώνες που έκανε πριν 100 χρόνια για την απελευθέρωση του νησιού μας, ούτε ιδιαίτερη φροντίδα από το Κράτος. Ζητά και απαιτεί δίκαιη κατανομή των κονδυλίων, που διατίθενται για το ακριτικό νησί μας. Χαιρόμαστε να γίνονται έργα για όλους τους δρόμους του νησιού μας που βρίσκονται σε άσχημα χάλια και μάλιστα χαρακτηριστικά το λένε και το επαναλαμβάνουν δεν είμαστε ζηλιάρηδες, αλλά παραπονιάρηδες.

Τα τελευταία 20 χρόνια, ουδέν βασικό έργο έγινε στο Πλωμάρι, ούτε και σε κάποιο από τα 8 χωριά της περιφέρειας Πλωμαρίου. Ξεκίνησε το 1981 ο δρόμος Μελίντα - Βατερά και έφθασε μέχρι τη Μελίντα και σταμάτησε εκεί με τη δήθεν πρόφαση ότι για να περάσουν τα βράχια της Παναγίας Κρυφτής χρειάζονται πολλά χρήματα. Προφάσεις εν αμαρτίαις. 18 χρόνια πέρασαν για να γίνει τουλάχιστον η πα-

ράκαμψη Λαγκάδας - Πλωμαρίου - Τρίγωνα - Πλαγιάς και ακόμη γίνονται δήθεν δημοπρασίες και ακυρώνονται. Οι ξένοι τουρίστες, όλοι, διαμαρτύρονται για τα χάλια του δρόμου Γέρα - Πλωμάρι, αλλά κανείς δεν συγκινείται και μάλιστα οι οδηγοί αυτοκινήτων διαμαρτύρονται έντονα και λένε κι εμείς πληρώνουμε φόρους, όσους πληρώνουν οι κάτοικοι της Αθήνας, ή των άλλων πόλεων της Ελλάδος και δρόμο δεν έχουμε. Ξεκίνησε από το 1957 ο δρόμος Μεγαλοχώρι - Αγιάσος και ακόμη χωματοδρόμος είναι εκτός κι αν κάνει τώρα ο συμπατριώτης μας Υπουργός κ. **Αθανασίου** κάτι για το δρόμο αυτόν, όπως έχει υποσχεθεί. Το φράγμα Σεδούντας το εγκαταστήσαμε πανηγυρικά πριν 18 χρόνια. Ο βιολογικός καθαρισμός του Πλωμαρίου έχει τα χάλια του κι αυτός και οι ξένοι τουρίστες και οι αρκετοί συμπατριώτες μας, που ήλθαν φέτος στη γενέτειρα από Αμερική, Αυστραλία, Ν. Αφρική, τραβούν τα μαλλιά τους, για την κατάντια της καθαριότητας και για τα σκουπίδια στους δρόμους.

Συζητώντας σήμερα με πολλούς συμπατριώτες μας του εξωτερικού, που ήρθαν στη γενέτειρά τους, αλλά και Πλωμαρίτες άνδρες και γυναίκες, λένε ότι το Πλωμάρι το αφήσαμε πριν από 30 και 40 χρόνια και δεν βλέπουμε καμιά βασική πρόοδο στους δρόμους, στο λιμάνι και στα γύρω χωριά που πηγαίνουμε εκδρομές τακτικά. Έχουμε την εντύπωση ότι κάποιοι το πολεμάνε, να μην γίνει ο δρόμος Μελίντα - Βατερρά, να μην γίνει ο δρόμος Γέρα - Πλωμάρι, ούτε Μεγαλοχώρι - Αγιάσος, ούτε έστω Αμπελικό - Σταυρός, για να βρίσκουν οι ξένοι επισκέπτες μας, τουρίστες, διέξοδο, αλλά να επιστρέφουν πάλι από το δρόμο που ήλθαν.

Το λένε έντονα οι Πλωμαρίτες και το φωνάζουν ότι αν δεν γίνουν 3-4 Δήμοι στο νησί μας, δεν πρόκειται να πάμε να ψηφίσουμε στις εκλογές του Μαΐου 2014. Έχουν μόνο την ελπίδα τους στο συμπατριώτη μας Υπουργό κ. **Αθανασίου** ότι θα επιδιώξει να τηρηθεί η υπόσχεση που είχε δώσει τότε σαν Αν. Υπουργός Εσωτερικών και τώρα σαν Υπουργός Δικαιοσύνης, να ενημερώσει τον αρμόδιο Υπουργό Εσωτερικών, ότι η Λέσβος είναι ένα μεγάλο νησί, είχε 13 Δήμους μέχρι το 2010 και έμεινε με ένα Δήμο, που απέδειξε μέχρι τώρα ότι δεν μπορεί να διοικήσει σωστά όλο το νησί, από το Σίγρι μέχρι το Αμπελικό και χρειάζονται 4-5 Δήμοι για να υπάρχει Αυτοδιοίκηση.

Πιστεύω ακράδαντα ότι αυτή δεν είναι επιθυμία μόνο των Πλωμαριτών, αλλά όλων των κατοίκων του ακριτικού και αδικημένου νησιού μας.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία
Παπα-Στρατής Μανωλέλλης
Πλωμάρι

Αναδημοσίευση από την εφημερίδα της Μυτιλήνης «ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ» Τρίτη 17 Σεπτεμβρίου 2013.